

H O D O S I

VYDRANÝ, NÁŠA DEĎINA

Informačný mesačník obecného zastupiteľstva, XI. ročník/10. číslo

A MI FALUNK

INGYENES - ZADARMO

SZOBORAVATÁS EGY IGAZI HŐS EMLÉKÉNEK

Az emlékmű leleplezése. Balról: Bukovszky László kisebbségügyi kormánybiztos, Patócs József és Bárdos Gyula a Csemadok országos elnöke

Sokszor halljuk, hogy a hősök közöttünk élnek, de ugyan ki lehet hős manapság? Szinte bárki, főleg az, aki egy közösséget kovácsol össze és tart egyben, akinek életműve túlmutat szülőfaluja határain, a munkájának kijáró tiszteletet elismerő szavak és bólintások jelzik. Egy ilyen hétköznapi hősnak avattak emlékművet szombat délután a Dunaszerdahely melletti Nemeshodosban.

Patócs Lajos a szlovákiai magyar kultúrmozgalom ismert és elismert alakja volt, csemadokosként és magánemberként is a kultúra ápolása volt számára a legfontosabb. Gyermekkorra óta citerázott és ezt a tudását igyekezett a fiataloknak is átadni. 1926-ban Nemeshodos község-

hez tartozó Hodosi réten egy tanyán született, s még 89 éves korában, halála előtt is citerázott. Patócs Lajos a régió és a népzenei mozgalom ismert paraszti muzsikusa, aktív művelődésszervező egyénisége. A faluközösség hagyományos zenés összejövetelein kívül számos alkalommal citerázott és énekelt a citerazenekarral olyan hazai és külföldi rendezvényeken, ahol szülőföldje népzenei kultúrájának bemutatása volt a cél.

„Amikor Dunaszerdahelyre a Csemadok járási bizottságába kerültem, Patócs Lajos bácsi már javában citerázott. Amikor a Kárpát-medencében a népzene reneszánszát kezdte élni, akkor a szlovákiai magyarok közt a Csemadok szervezésében is elindult ez a megújító mozgalom és akkortól datálódik a Tavasz szél vezet

áraszt elnevezésű országos népdalverseny, aminek hatására sorra alakultak a népdalkörök, citerazenekarok és éneklőcsoportok” – mondta a szoboravatón Huszár László a Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet igazgatója. Az elsők közt volt Hodos is, hiszen volt egy Patócs Lajosuk, aki gyermekkorától citerázott, s talált olyan fiatalokat, akiket érdekelt a hangszer és a zene. „Ő most biztosan fent ül azon a bizonyos báránnyelhőn, ahol a többi szlovákiai magyar kulturális szervező, vagy vezető, és mosolyog le ránk, azt üzeni nekünk, hogy folytassuk, mert ő vigyázó szemével kíséri ezt a tevékenységet” – zárta beszédét Huszár.

Folytatás a 3. oldalon

SZOBORAVATÁS EGY IGAZI HŐS EMLÉKÉNEK

Befejezés az 1. oldalról

A község polgármestere, Balódi László Patócs Lajossal, azaz Lajos bácsival kapcsolatos emlékeiről beszélt, majd elmondta, polgármesterre választása óta azon gondolkodott, hogyan hálálhatná meg neki azt, amit hosszú évtizedeken keresztül a faluért tett. „Felvetődött bennem egy gondolat, ami akkor talán morbidnak tűnt és nem is nagyon mertem erről beszélni, de úgy gondoltam, hogy ennek az embernek, ha egyszer meghal, akkor ha török, ha szakad, biztosan állítatok egy emlékművet. Azt vallom, hogy neki ez itt Hodosban, nekünk hodosiaktól kijár, és nem sok év után, hanem most” – hangsúlyozta a faluvezető, majd hozzátette: „Nem vagyok annyira híve az olyan szoboravatásoknak, amelyekkel olyan személyeket importálunk hozzánk, akik itt az életben nem jelentek meg, a közösségért semmit sem tettek. Ezzel nem azt állítom, hogy róluk nem kell megemlékezni, de sokkal közelebb áll a szívemhez az, hogyha olyan embereket tudunk a közösségből kiemelni, akik itt voltak közöttünk, itt dolgoztak értünk és valamilyen módon neveltek is bennünket. Ilyen volt a mi Lajos bácsink és úgy gondolom, neki ez a szobor kijár” – zárta szavait Balódi.

Az emlékmű leleplezése után szót kért Patócs József, Lajos bácsi testvére, aki elcsukló hangon mondott köszönetet mindazoknak, akik az alkotás létrejöttében kivették a részüket.

Lipcsey György Munkácsy-díjas szobrászművész alkotása a Patócs Lajos szülői háza előtt kialakított ligetben kapott helyet, ahol így vigyázó szemével figyelheti az arra járókat és a községben zajló történéseket.

CITERÁSOK TALÁLKOZTAK NEMESHODOSBAN

Községünkben zajlott a 19. Országos Citeratalálkozó, melyre az egész országból érkeztek résztvevők. A közönség 17 előadótól összesen 18 produkciót hallhatott szombaton délután.

Közel 20 éve a citeratalálkozó Szádon indult útjára. „Az ötlet az volt, hogy minden évben más zenekar mondhatja magának az eseményt és így ilyen rotációs alapon minden évben más községben rendezzük meg” – magyarázza Balogh László a találkozó koordinátora.

Az országban jelenleg 25-30 citerazeneekar működik, ám ez a szám gyakran változik. „Sokszor alakulnak, megszűnnek,

vagy éppen szünetelnek a csapatok” – ecseteli Balogh, aki hozzáteszi, azt mindenképpen hangsúlyozni szeretné, hogy ez a találkozó egyáltalán nem a versengésről szól, de egymás munkájának és tudásának megismeréséről, a tapasztalatszerzésről és a kapcsolatok erősítéséről. Éppen ezért helyezéseket nem osztanak ki.

S ugyan a képzeletbeli dobogó nem létezik, díjkiosztó mégis van. Az este folyamán ugyanis átadásra került a Citeratalálkozó vándorszerlege, amely ebben az évben Hodosban maradt. Különdíjat kaptak a buzitai citerások, illetve átadták a Patócs Lajos díjat is, melyet a százdi citerások vihettek haza.

The text in this section is extremely blurry and illegible, appearing as a series of horizontal lines and indistinct shapes. It likely contains further details about the festival or the community, but the content cannot be accurately transcribed.